

- סיפור -

איסור שיחה בבתי מדרשות או צניעות

פעם אחת התווכחו הנהו תרי צנתרי דדהבא, הרב הצדיק הקדוש הרב ייבי זצ"ל עם הרב הצדיק הקדוש ה"ר פנחס מקאריץ זצ"ל, אודות התקנות שיש בעיר לתקן יותר. אשר בעד זה החטא נענשה העיר כמה פעמים באיזה חולאים ר"ל.

הרב ייבי ז"ל אמר העיקר החטא מה שדוברים דיבורי חול בביהכ"נ, [כמו שרואים מספר הק' מורא מקדש אשר הדפיסו עוד בחיים חיותו, והפיץ אותו בכל בתי התפלה בעיר. אשר עכשיו הוא נדפס בתוך ספרו הק' הרב ייבי], וה"ר פנחס ז"ל אמר אשר עיקר החטא הוא בעניני צניעות.

והתווכחו זמן רב עד שפשרו ביניהם, שיפתחו חומש להפיל גורל, ומהפסוק הראשון אשר יבוא לפנייהם ידונו. וכן עשו, ופתחו ספר בראשית ונפתח להם בפרשת וישלח הפסוק הכזונה יעשה את אחותנו (לד, לא), ונמצא שצדקו דברי ה"ר פנחס ז"ל.

אך תיכף ומיד אמר הרב ייבי ז"ל נראה מה איתא בתרגום יונתן בן עוזיאל על פסוק זה, ושם נאמר בזה"ל, לא יאי למהוי מתאמר בכנישתיהון דישראל ערלאין סאיבי וכו', נמצא שעיקר החטא מה שידברו מזה בבית-הכנסת וצדקו דברי שניהם ואלו ואלו דברי אלוקים חיים:

ספר רב ייבי על התורה

ומקדשי
תיראו